

fram for partiet
Diskusjonsblad for Oslo.

april
-74

enhet

I. mai

på
klassekampens
grunn

Faglig
I. Mai Front
1974.

Tom side

Viktig - viktig - viktig - viktig.

Budsjett for 1.mai - mobiliseringa:		Inntekter	Utgifter
utgifter til plakatar, løpesedlar, opprop			10000
inntekter på salg av materiale	4000		
kontorutgifter, telefon o.l.			3500
annonsar			3000
utgifter til toget			1000
transparentar, maling, flagg o.l.			2000
produksjonsutgifter til merke og oblat			2000
+ 25% av utgiftssummen som sikkerhetsmargin			5500
Inntekter:			
salg av merke: bestilt 10000, målsetjing		7000	
for salg minst 8000stk., pårekna inntekt			
salg av oblat, 2000 stk. a 5kr.	10000		
		<hr/>	<hr/>
		21000	26000
Differansen	5000		

må dekkast ved innsamling, på stands, 1.mai, på møter osv.

Tre ting vi må halda fast på:

- * Dårleg økonomi må ikkje hindra oss i å få spreidd all den gode politikken vår til massene. Økonomi er ein føresetnad for å driva politisk kamp. Korkje småtrykkjeria vi brukar, dei som kvitterer ut for produsert materiale elker partiet har råd til å bera dei økonomiske byrdene frå 1.mai-mobiliseringa. Dessutan: det er ofte lettare enn ein trur å få økonomisk støtte til ein bra politikk, økonomisk støtte er konkret støtte til politikken vår.
- * Røynslene frå tidlegare er viktige å ta med. Etter RAF-mobiliseringa i 1972 sat vi igjen med gjeld på 10000-vis av kroner som først no er nedbetalt. Dette sette partiet sin økonomi tilbake i to år!
- * Det er viktig å nytta gode røynsler frå valkampmobiliseringa og tidlegare aksjonar. Under valkampen blei det t.d. steikt og selt vaffelkaker på RV-møte til støtte for RV sin valkamp. Loppemarknader har skaffa mange pengar før.
Vi må nytta alle høve til å samla inn pengar, på stands, 1.mai-møte, opne møte osv. Allmannamøte, klubbar osv. bør om mogeleg løyva pengar til 1.mai-mobiliseringa.
DET ER VIKTIG MED OPPFINNSOMHET OG SIKKERT GREP OM ØKONOMIEN!

Tiltak for å sikra den sentrale økonomien:

1. Skal vi halda budsjettet må vi kjøra stram line: Så sant mogeleg må alt materiale sentralt kjøpast kontant eller kvitterast ut. Vi treng også kontant betaling fordi likviditeten (pengar i kassa til å betala løpande rekningar med) er eit akutt problem for produksjon av sentralt materiale.
2. Set konkrete målsetjingar for kvar komite for:
 - innsamlingar
 - direkte tilskot
 - merke og oblatsal
- 3.a) Velg økonomiansvarleg for Fagleg 1.mai Front
 - b) Saml inn pengar i komiteen til materialkjøp merke o.l. som primært primært betalast kontant når dei blir henta. Kontoret til Fagleg 1.mai Front er i U-11 mand-fred kl 16 - 18, laurdag 12-14.
 - c) Saml inn pengar og selg merke som ein lekk i den konkrete mobiliseringa.

Vi må slåss for å halda dette budsjettet!

1.mai - ansvarleg.

RAPPORT FRA EN KK-STAND

(Fra før hadde vi en flerårig og mang- foldig erfaring i å spre propaganda og mobilisere; i postkassene, opplimte lapper på dørene, dørsalg av KK, stands etc. Vi har diskutert og oppsummert innimellom, og har etterhvert kommet fram til at EN GOD PRAKSIS FÅR VI VED Å DRIVE PRAKSIS. Dette betyr rett og slett at vi må drive praksis. Vi må spre og forfekte og vise at vår politikk er riktig. Vi har oppsummert at en av de beste og viktigste måtene vi kan gjøre dette på nå, er ved å selge KK.

Vi begynte så å ta KK-standen mer syste- matisk - førte statistikk: hvor mange var på stand (hvem); hvor lang tid sto vi; hvor mange KK og abonnement solgte vi; delte vi ut andre ting ved siden av?; hvordan var været (vind, temp., nedbør); hetset folk - i tilfelle om hva? Slike ting skrev vi ned etter hver stand.

Etter å ha vært ute med standen 15 lørdager (7 før og 8 etter jul) i ett be- stemt kryss på vestkanten i Oslo har vi disse erfaringene: direkte solgt 495 KK og 43 abonnementer. Ut fra de ulike ty- pene abonnement har vi altså solgt ca 1750 KK, hvilket på årsbasis tilsvarer ca 1/3 av ukesopplaget på KK. Vi synes sjøl at dette viser hvor viktig stands- arbeidet er.

Gjennomsnittlig hadde vi ca 10-11 min. salgstid pr. KK pr. person. Dette vil si at vi solgte 4 KK på 10-11 min. når vi var 4 på standen! Altså: I HOVEDSAK VAR SALGET AVHENGIG AV HVOR MANGE VI VAR OG HVOR LANG TID VI STO DER.

Vi har fått litt hjelp til statistiske beregninger for å finne ut hvilken virk- ning været hadde på salgstida. (pr. KK pr person.) Nedbøren viste seg å være den aller viktigste faktoren - den skapte en variasjon på opptil 25 %. En "vær-index" for temp, vind og nedbør viste at salg- tida bare varierte med 33% (1/3) som følge av variasjon i værforholdene. 67% eller 2/3 av variasjonen skyldes derfor andre forhold. Derfor: vi kom fram til at vanlig vær ikke var noe argument for ikke å gå på stand. Ta på tykke sko og støkker, lange underbukser, hansker og lue! Husk dette til neste vinter også! Men: hvis det er nedbør, så prøv evt. ned to på stand og to med samtidig dør- salg. Vi fikk ikke prøvd dette.

Tilspising i klassekampen som sådan (pressing, streiker, demonstrasjoner, etc) syntes ut fra de statistiske beregningene å ha forholdsvis liten (10%) innvirkning på salgstida. Men: antikommunistisk pro- paganda, mistenkeliggjøring av "venstre- radikaler" i offentlige media (TV, aviser, aviser) går negativt ut på salgstida.

Derfor: det er særlig viktig å forberede seg godt i slike situasjoner. Spesielt viktig er det å kunne oppvise riktige og grundige opplysninger. Det er viktig at mange er på standen når klassekampen til- spisser seg.

Nye folk på stand trenger støtte! Nye bør helst få stå sammen med en erfaren. Hvis det blir en diskusjon med en mot flere, så må de andre være særlig oppmerksomme, og evt. gripe inn. Vår erfaring er at hetsing i standssammenheng i hovedsak er en antagonistisk motsigelse.

Vi sto stort sett en person på hvert hjørne i krysset hvor standen var. Ikke alle hjørnene var like gode salgssteder, så vi ble enige om å "rottere" - da unngår man bedre å bli nedfor av å se at de andre selger mer enn en selv!

Hvis KK-salg kombineres med utdeling av løpesedler etc., så bør forskjellige per- soner gjøre dette. Salg og utdeling fra en og samme person hemmer både utdelingen og salget! Den som selger bør møte folk først - men vurder hva som er viktigst.

Eksempel på salg av KK-abonnement (vi sol- gte ca. 1 abonnement pr. 10 person vi sol- gte KK til): Kjøper du KK ofte? Hvis svar- et var ja fortsatte vi: da lønner det seg å ta abonnement. Vi kan skrive opp adres- sen din, og du får regningen tilsendt se- nere. Hvis svaret var nei, sa vi at vi sto der hver lørdag, og at vedkommende kunne kjøpe det hos oss. Dette viste seg å være en bra framgangsmåte.

Ved å ha standen ute hver lørdag ble vi nesten en del av gatebildet. Folk visste at vi var der. Det er viktig at vi greier å holde kontinuiteten i arbeidet.

Etter hvert har vi funnet ut at vi må ha en bestemt som er ansvarlig for at standen kommer ut. Denne gjør ferdig standen, kjø- per inn aviser, og har oversikten over hvem som skal stå på stand. Det er lurt å sette opp en turnusliste, slik at arbeidet blir fordelt. Vi satte opp liste for en måned i slengen. Hvis noen måtte melde forfall, var de nødt til å skaffe en annen. Etter standen: kaffe og oppsummering!

Vi ble litt sliten av og til, men har opp- summert at slik jobbing må være en helt naturlig og uadskillelig del av arbeidet vårt.

Det er mangfoldige tusen ml'ere i Norge i dag. Flere ganger så mange sympatiserer. Ut fra de som stemte RV ved valget kunne vi kanskje hatt ute et par tusen stands. Selv med halvparten av den målsetning vi hadde ville KK-opplaget vært 35-40000. For å nå et slikt mål må det være en masse UT MED STANDS ! SELG KK !

Vær dristig i mobiliseringa til 1. mai.

Vi tilhører et partilag i et nytt dra-
bantbyområde med mer enn 20 000 innbyg-
gere. Vi ble enige om lokal mobilisering
på borettslagnivå i de områdene hvor vi
hadde folk, i tillegg til å arbeide
for opprettelse av Faglig Front kom-
mite over hele området.

I diskusjonen om gjennomføringa av
opplegget, reiste de vanlige problea
seg av typen: Kjenner kanskje ikke nok
folk, vet ikke om folk er interessert,
kjenner ingen i min egen oppgang osv.

I et av borettslagene gjorde vi
svært gode erfaringer på mobilisering,
som viser at det i realiteten fins folk
i massevis og at det ikke er nødvendig
å kjenne folk på forhånd.

Vi kontaktet to familier vi kjente
og fire, fem vi aldri hadde snakket
med før, de fleste fra egen oppgang.
Samtlige kom, bortsett fra en som var
sjuk.

Gruppa småborgerlig intellektuelle
med SV-tilknytting var ikke tilstede.
To var kontakta, men var i utgangspunk-
tet skaptiske og kom derfor ikke: "Tviler
på at noen vil være interesserte". (Men
sjøl var de absolutt for 1. mai fei-
ring).

Diskusjonen som foregikk uformelt
over kaffe og kaker, gikk først usrtuk-
turert over løst og fast. De sosiale og
miljømessige behovene kom sterk fram,
stor interesse for felles frokost, lker
og konkurranser for barn og voksne, og
fest om kvelsen. Deretter fikk vi en
livlig politisk diskusjon som spente f
fra lokale problemer i borettslaget,
husmoras rolle til DNAs prispolitikk,
og propaganda for Faglig 1. Mai Front.

Diskusjonen munnet ut i forslag på
paroler og organisering av dagen, og e
enighet om å innkalle til et åpent mø-
te i borettslaget for å stifte kommite.

Vi kan oppsummere følgende: Metod-
ene for å få folk til å komme var gode.
Ut fra generelt kjennskap til området,
visste vi at hovedparten av innbygerne

tilhører det arbeidende folket, og at
de derfor har objektiv interesse av å
ferie 1. mai. Det er m.a.o. ikke nød-
vendig å kjenne folk på forhånd for å
ringe på dora og be dem bli med i
1. mai-arbeid.

Vanlige folk, som ikke tilhører
noe parti, som feks. ikke visste at
det var Faglig Front tig i byen i fjor
1. mai, deriblant to husmødre som "ikke
har greie på politikk", er mer intere-
sert i å feire 1. mai, og mer pålitelig
allierte enn intollektuelle med SV-til-
knytting som "har greie på politikk."

I oppfølginga av siskusjonen har
døt vært vanskelig å få forståelse
for at det er noen sammenheng mellom
vår lokale 1. mai-feiring og det som
foregår i byen. Virker ikke som om
folk synes det har noen interesse. "Vi
skal jo være her oppe". De ser ikke
på motsigelsene mellom Arbeiderfronten
og Faglig 1. mai Front som viktige, og
dermed også forsøket på å skape en-
het på venstresida.

Vi jobber med tilslutning og
regner med at noen vil støtte opp om
Faglig 1. mai Front for hele området.
Spørsmålet om hvor fort det er mulig
å utviklefolka gjennom diskusjon i
tida som gjenstår, står onda åpent.

Det er enighet om at metodene i
mobiliseringa er framskredne, men det
er motsigelser på om det politiske
innholdet var riktig. Motsigelsen går
på vurderinga av forholdet mellom 1. mai
arbeidet og boligarbeidet. Stilt
skarpt mot hverandre er dette de syna:
En brei organisering lokalt i borettsl
laget er hovedsaken. Komitetilknytting
kommer i annen rekke. En slik mobili-
sering vil gi oss mange kontakter
blant vanlige folk, deriblant mange
"upolitiske", og er bra for arbeidet
på lengre sikt.

Analysen bygger på, at Faglig
1. mai Front ville mobilisere mange
færre i utgangspunktet, og at arrange-
mentet ville bli mye "smalere". En
Faglig 1. mai kommite oppretes for hele
området. Det er med andre ord skapsis
til å mobilisere til Faglig 1. Mai
fornt. En dårlig konsekvens er at
det har drød for lenge med dannelse
av Faglig 1. Mai F^Ront for området som

vis disiplin

helhet, bra at vi har mobilisert mange lokalt.

Dannelse av Faglig 1. Mai front er overordna sjøl om dette blir et "malere" arrangement. Det er foilaktik å vurdere situasjonen i vårt borettslag som seroen utfra at vi i hovudsak har fått med "upolitiske" folk. At vi ikke i utgangspunktet dannet Faglig 1. Mai front lokalt, er ei høyrelinje, som ikke tar med i betraktning at 1. mai er klassekamp.

Håper noen har synepunkter på denne motsigelsen, gjerne som innlegg til FFP.

I DET FFP GÅR I TRYKKEN:

Allianse Kredittkassa (forrettingsfører for borettslaget) og Høyre, godt fulgt opp av DNA, har forsøkt å stoppe 1.mai arbeidet. Kredittkassa sender brev om at generalforsamling skal avholdes før 1.mai og ay det er borettslagets styre som bestemmer hvilke aktiviteter som skal drives på området. Formannen i Høyre i området hopper opp på møtet, godt sekundet av et par høyresosialdemo krator, for å hindre at det blir drevet politikk i borettslaget. Politikken skal Bydelsutvalget og Boserviceforninga ta seg av. Møtet var så begivenhetsrikt at det krever ei egen oppsummering som det ikke er tid til å ta nå, men vi kan ahvertfall konkludere med følgende: Angrspø er et angret fra monopdkapitalen, godt assistert av høyresosialdemokrator. De angriper oss fordi de er dødsens reddde for denne typen mobilisering, for hva den kan føre til på langre sikt.

Mao har satt opp tre regler for disiplin og åtte påminnelser. Je tror det er på tide at malere i Norge også får visse regler. Skal ta opp noen saker som burde være opplagte. Skal ta opp noen saker som burde være opplagte.

For en tid siden arrangerte streikerkomiteen på Holmenkollbanen et møte i Folkets Hus. Møtet begynte kl. 1900. Jeg kom et kvarter for seint og møtet var da begynt. Fra da av og til møtets slutt, var det et jevnt sig av ettermalere, alle malere.

Som om dette ikke skapte nok uro i salen, begynte M-Lere å gå rundt mellom bordene midt nder debatten for å gjøre avtaler.

Flertallet i den halvfulle salen var fra Holmenkollbanen. Møtet ble avslutta med Internasjonalen. M-Lerne sang den med knyttta neve.

Møtet i DNS 9.mars skullo som vanlig begynne kl. 19.30. De få som var kommet da, var skuffa over det dårlige oppmøtet. Det forandret seg imidlertid, for de fleste kom mellom 2000 og 2030. Mange av disse var MLere. Resultatet var at møtet begynte tre kvarter for seint.

Hva bør vi lære av disse eksemplene? Hvilke regler bør settes opp? Vi må tenke på at vi skal være et forbilde for andre, ikke skjule oss bak andres liberalisme og mangel på disiplin. VI SKAL KOMME FØR MØTET SKI BEGYNNE. Alle forsinkelser på grunn av ettermalere går ut over dem som er presise.

DET SKAL VÆRE RO UNDER MØTER. Avtaler mm skal gjøres før eller etter møtet. VÅR OPPTREDEN MÅ TILPASSES FORSAMLINGEN. Det er ikke alltid riktig å synge Internasjonalen med knyttet neve.

1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1m1

Foruten udisiplinert oppførsel var det en alvorlig ting til som preget streikemøtet i Folkets HUs. Salen var HALVFULL. Hvor var DU da de stroikende trengte moralsk og økonomisk støtte? En streik er ikke noe teselskap. Hva fikk deg til å prioritere andre ting høyere? Eller kanskje, hva fikk deg tik ikke å tenke i det hele tatt?

INDOKINA OG VI

Norge & Indokina: DNA-sjeiker blir spedbarnsimperialister.

Det har vært stille omkring Norges forhold til folkene i Indokina i det siste. DNA-regjeringen, svært så uhøflig, har unnlatt å svare på Solkoms henvendelse om anerkjennelse av PRR og GRUNC. Det var summel lenge med bevilgningen av 1973-bistanden til Vietnam (ikke før 10 dager før jul gikk det gjennom Stortinget!). Men selv om direkte bevilgninger til PRR er nå kommet i stand, er det en selvmotsigelse at like mye går til Thieus "flyktninge" arbeid, noe som kan betraktes som direkte støtte til USAs politikk.

Bak kulissene har Norges utsikter til investerbar kapital fra oljefeltene gjort oss til tiltrekkende partnere for den internasjonale kapitalens investeringer i Saigon. Norge ble invitert til et hemmelig møte i Paris i oktober i fjor høst av Verdensbanken sammen med den Asiatiske utviklingsbanken, den Internasjonale utviklingsbanken og det Internasjonale monetære fond. Hensikten med møtet var å kartlegge fordeler og ulemper i de forskjellige investeringsområder i Indokina (dvs. Saigon, Phnom Penh, Vientiane ... og DRV "hvis ønskelig"). Norge, sammen med representanter for bl.a. USA og FN diskuterte altså i praksis hvordan man skal tilsidesette Parisavtalen og videreføre USAs krigføring gjennom Thieu.

Derfor er kravet BRYT MED SAIGON fortsatt meget aktuelt for å rette søkelyset på Norges forhold med juntaen som viser seg å være alt annet enn passivt.

Brennpunktet i Indokina: Kambodsja, Vietnam?

Etter at den militære offensiven mot folkene i Indokina har slått feil for USA, og den politiske slår store sprekker, setter USA i gang ovenstående økonomiske offensiv. Framstøtet er rettet hovedsakelig mot Sør Vietnam, hvor USAs nykolonialisme er best utviklet (også størst proletariat, opplært under både Frankrikes og USAs okkupasjon). Det er også i Sør Vietnam at USA har satset sterkest strategisk sett. Disse kjennsgjerninger må vi ha for øye hele tiden. Det vil være i Sør Vietnam at det avgjørende slaget om hele det indokinesiske halvøy vil stå. Brennpunktet kan gi inntrykk av å flytte til der hvor kampene midlertidig er sterkest. Hele tiden vi har mobilisert til støtte for Kambodsja i det siste gjennom Solkom, har det vært strategisk viktige forsvarskamper utkjempet av FNL i høylandet i Sør Vietnam.

Det er riktig som Halvor sier i FFP for februar at det er bare vi som kan eller vil gå i spissen for opplysnings- og støttetarbeid for Kamodsja og GRUNC, men det er derfor også bare vi som kan virke for en grundig forståelse av helheten i Indokina-spørsmålet. Oppmerksomheten må ikke rettes mot Kambodsja på bekostning av det jevne arbeidet med opinionen vi må hjelpe Solkom med: å forklare Nixon Doktrinens anvendelse i hele Indokina og USAs nykolonialisme i Sør Vietnam.

Utfra de forskjellige landenes historier ser man at kamperfaringen er størst og enhetsbevisstheten er best utviklet hos vietnameserne. Det kan skje at Kambodsja blir militært frigjort for USA/Thieu gir opp i Vietnam. Men jeg stiller meg skeptisk til at hva som arter seg som ubegrunnet spådommer om snarlig folkedemokrati ligger til grunn for oppfordringer til mobilisering for Kambodsja.

Utfra det materialet som er tilgjengelig er det like lett å konkludere at det vil være et minst like vanskelig arbeid for GRUNC å få en overtroisk buddhistisk befolkning til å støtte sosialismens utvikling som det jobben innebærer for FNL i Sør VN hvor religion spiller en langt mindre rolle, f.eks.

Solkom er nødt for å vurdere situasjonen i Indokina utfra de forutsetningene fronten har. For å være av noe hjelp i diskusjonen som kadre i fronten fører eller som andre fører, må det en god del mer konkrete fakta til enn det man finner i Halvors eller dette innlegg. Jeg vil oppfordre folk om å abonnere på og lese Solkoms organ FOR VIETNAM for å holde seg noenlunde orientert om utviklingen i Indokina, og for å forstå hvorfor man stiller akkurat disse paroler:

USA/Thieu må overholde Parisavtalen.

Norge må anerkjenne GRUNC og PRR.

Brennpunktet i de undertryktes kamp mot imperialismen går fortsatt i Indokina tross alt. Støtt Solkom.

J.

YRKESDEMONSTRANTER ELLER...?

Mange kamerater gikk i toget på kvinnedagen 8.mars. Bra. Men så alle HVOR i toget de gikk? Det var mange bak SFernes idiot-parole "Ingen kjønnskamp uten klassekamp" Litt av et kupp for SF hvis de som gikk der virkelig mente at det oppsumerte brennpunktet i kvinnekampen!

J.

SOMMERLEIRENE

Partiet vil i år arrangere leire for Østlandet i fellesferien. Foreløpig er det klart for leire på HÅØYA i ukene 8-14 juli og 14-21 juli.

Antallet inneplasser, og mulighetene for å ha med spebarn er begrenset. Det arbeides med å skaffe ytterligere et sted i tillegg for å øke kapasiteten for å ta i mot flere familier med småbarn, enn hva kapasiteten på Håøya tillater.

Politisk vil årets sommerleire være av stor betydning for partiet og for progressive ellers.

Programmet er ennå ikke utforma i detalj, men de tre hovedsakene som blir behandla på leirene er:

- Hva er revolusjonær kvinnepolitikk?
- Sosialimperialismen.
- Kommunistenes faglige arbeid.

Detaljert opplegg om påmelding, priser, program osv. kommer i KK i løpet av april.

Sommerleiransvarlig.

MARX-ENGELS-SKOLEN

Det har vært en god del svikt i oppslutningen om flere av kursene i Marx-Engels-skolens regi den siste tid. Kurs er blitt kjørt ut på kort varsel. Selv om kursene har vært innholdsmessig gode, har ikke vi fra MEskolen i Oslo fått heltatt i opplegget for kursene. Dette har innledningene vært for lange, forberedelsestoffet for omfattende og målsettingen for kurset uklar. For å rette på dette, vil det bli kjørt noe færre kurs framover til sommeren. Samtidig vil vi satse på å rette opp de ting som er blitt kritisert på møtene. Dette endrer imidlertid ikke hovedkonklusjonen: de kurs som er arrangert har vært gode, men oppslutningene om dem må bli bedre.

KURSENE FRAMOVER

(alle kurs begynner kl. 19.00 og varer maksimalt til kl. 22.00)

Trosvæktige møter står igjen på dette kurset:

4. april: Krinnobevogelses-historie.

22. april: Feminismen.

6. mai: Familien.

Kurset tar i første runde sikte på dem som har et visst kjennskap til kvinnekampen. Vi skal så ganske kort legge fram noen av de spørsmålene og problemene som ble reist i løpet av diskusjonen, fordi det er viktig at diskusjonen blir utvikla videre.

Det kom bl.a. fram motsigelser "på husmora". Satt på spissen: Skal kvinnelige m-lere kunne følge og være hjemme istedet for å jobbe, når de har mulighet for å jobbe? Er det forenlig med vår kamp for kvinners rett til arbeid? Har vi for dårlig grep om de formene den ideologiske undertrykking av kvinnen gir seg? Satt på spissen: Har vi overlatt dette feltet til feminister og andre som setter ideologisk undertrykking lik seksuell undertrykking? Innebærer ikke det å overlate feltet til borgerlig dominans? Bor ikke vi få fram andre og viktigere sider ved den ideologiske undertrykkinga, f.eks: kvinnen som middel og redskap til sjøl å opprettholde sin underpriviligerte stilling på arbeidsplassen?

Sjøl om møtetresset er stort må i tida for 1. mai, vil vi oppfordre dem som er påmeldt og nye interesserte til å bli med.

Påmelding skjer ved partikontoret, tlf. 426269 senest en uke før kursdagen. Lagsledelsen din vet om møtested.

GRUNNKURS I MARXISME-LENINISME/MAOTSETUNGS TENKNING

Kurset er en sterkt omarbeidet utgave av det kurs som ble holdt i november/desember 1973. Kurset består av følgende møter:

K

1. Klassestandpunktet	8. mai
2. Materialismen	15. mai
3. Dialektikk	22. mai
4. Staten og proletariatets diktatur.	29. mai
5. Imperialismen.	5. juni
6. Enhetsfronten	12. juni

Kurset foreligger ferdigtrykt med spørsmål, litteratur mm. Hensikten er å gi en grundig skolering i marxismen-leninismen-MaoTsetungs tenking til 1-3 kadre fra hvert partilag. Tidlig på høsten skal det bli satt i gang studier

forts.s.

BÖR VI DELTA I S-LAGET ?

Jeg har handla fast i et av Oslo S-lags utsalg i en del år nå. Grunnen har først og fremst vært at en kunne få 5 % på å handle for over 60 kr. på hverdager, i høst ble dette forhøyet til 90 kr., men nå fikk man også 5 % på tilbudsvarer. Ved å handle to eller en gang i uka og grafse til seg nyttige tilbudsvarer, er det blitt ikke så dyrt som Epa, Jens Evensen eller Irma.

Jeg er til og med medlem av S-laget, det har jo hendt at en har fått penger på boka når en har levert inn bongene.

Endel har kritisert meg for dette, og det er klart det er ingen folkets butikk, men de er med på all skadelig strukturrasjonalisering, profittbegjæret er umettelig og de investerer i stadig mer lugubre opplegg.

For meg har det sjølsagt telt å handle billigst mulig. Men jeg har nå lagt en del lapper i klagekassene og jeg stilte på mitt distrikts årsmøte i mai i fjor.

Der stilte ca. 100 folk + hele direktørstaben med lysbilder og greier. Det var ganske interessant. Folk klagde og brukte kjeft. Det var for mange sjefer og for mye administrasjon på bekostning av vanlig butikkpersonale. Hvorfor hadde de bare hermetikk i det utsalget? Det var ikke noe rart at medlemstallet gikk ned når det ikke var forskjell på medlemmene og andre. Og ei eldre dame slo fast at det var ikke det samme å være kooperatør som før - det lønte seg ikke lenger.

Jeg deltok også, med noen spørsmål, for jeg var jo ny, og det hisset folk opp enda mer. Møtet var ganske langt. Arve Opsal skulle være morsom og Arne Jørgensen holdt foredrag om boligtilstanden - det var det ingen som hørte på - for da var det kaffe og kaker.

Valget av styre gikk greit, men ved valget av folk til representantskapet var det en som reiste seg og foreslo meg, som var ny og ivrig, i stedet for et menneske som de ikke hadde sett på lang tid. Da ble det panikk ved styrebordet, og etter en del fram og tilbake ble valgkomiteen

bedt om å huske meg til neste år. Vedkommende hadde jo sagt seg villig.

Etter møtet hvisket en fra NKP til meg at Arbeiderpartiet måtte jo ha inn folka sine, men han bad meg å ta med meg flere av våre til neste år. Han veit godt hvem jeg er.

Det er i grunnen synd at jeg ikke ble valgt inn i representantskapet. Det er dette organet som satte opp grunnlaget for prosenter fra 60 til 90 kroner. Da protesterte jeg ved å si at det gikk ut over eldre og enslige, og at summen heller burde reduseres. Men da forklarte de det med prisstiging og at det var nødvendig. Da de nå gikk bort fra hele prosentordningen, forklarte de det med at det aldri hadde kommet de eldre til gode.

Eller kanskje er det bra at jeg ikke ble valgt? Så mye kan en jo ikke gjøre, annet enn å protestere. På en annen side er det jo bare i S-laga en har mulighet til å delta. Her har en kampen mot sosialdemokratene og dyrtida i samma slengen. Jeg synes det er feil at å delta i S-laget er å støtte AP. Vi har jo mange fæle fagforeninger hvor vi jobber.

Hvis det er like stor misnøye andre steder som den jeg var vitne til, kan dette bli en arena hvor vi kan føre kamp å vinne tillit.

Akkurat som borettslag og velforeninger, hvor vi skal være aktive, bør vi kunne handle i nærmeste S-lag i stedet for i en tilfeldig butikk, melde oss inn og gå på årsmøter. Det er naturlig boliglagenes oppgave og ansvar, det gjelder å få kvinnefronten og SV-folk med seg.

Eller skal vi gi blaffen?

Er du medlem i OBOS ?

UTEN ENDA Å HA FÅTT TILDELT LEILIGHET?

OBOS fungerer som en storkapitalistisk bedrift, der profitten står i høysetet og medlemmene utsuges så mye som mulig. Innskudd og husleier øker med fantastisk fart, samtidig som leilighetenes kvalitet blir stadig dårligere.

Vi må ta opp kampen med OBOS-ledelsen. Vi bør organisere de hussøkende innen OBOS i en egen hussøkerorganisasjon, som krever mulighet til å diskutere og studere planene for videre bygging. Hvordan skal vi kunne danne en slik organisasjon?

Jo, den 26 april arrangerer OBOS et møte for hussøkere. Det er et tradisjonelt nominasjonsmøte for å velge delegater til OBOS' årsmøte. Det pleier å møte 25 - 30 stk. av medlemsmassen på 70.000. I år er det lagt litt større opp, for å prøve å få med litt flere folk. Byggeplanene framover

skal diskuteres, i tillegg til nominasjonen. HER BENYTTET VI SJANSEN: foreslår fast org. for de hussøkende.

I tillegg skal det altså være nominasjon til årsmøtet. Det er òg en meget viktig grunn til å gå. Dessuten skal valgkomiteen i OBOS' innstille kandidater (11 fra de hussøkende) ut fra aktivitet og initiativ på dette møtet.

At progressive krefter kan få litt innflytelse i OBOS-gransen er meget viktig. Vi har så vidt begynt å avsløre korrupsjon og faenskap i de enkelte lagene, men OBOS får det fremdeles stort sett som de vil. DERFOR: MØT OPP DEN 26. FLEST MULIG. Tid og sted står i OBOS-bladet (kommer i beg. av april).

Venke.

VI HAR HITTIL IKKE HATT GODT NOK GREP OM DEN STRATEGISKE BETYDNINGEN AV SOCIALISMENS FYRTÅRN I EUROPA:

ALBANIA

Albania er det eneste sosialistiske landet i Europa, det er lett å komme dit - og ikke alt for dyrt, det har ypperlige feriemuligheter, osv. Kort sagt: alle grunner taler for at mange bør reise til Albania.

Albania i stedet? Hovedsaklig fordi vi ikke har vært flinke nok til å foreslå det for dem, diskutere med dem og organisere reisa og formalisere for dem. Enkle saker som vi kan gjøre i de daglige diskusjonene. DET ER BARE Å GJØRE DET!

Mange, ja, men hvem? Hittil har vi hatt tendenser til å oppfatte det som et slags enekområde for m-l-ere. Sjøl sagt er det viktig at mange av oss får oppleve sosialismen i praksis, og generelt er det fortsatt alt for få av oss som har benyttet denne muligheten. Mange flere bør dra.

I år blir det flere turer enn noen gang før. Avreiser 25/6, 2/7, 9/7, 16/7, 23/7, 30/7 og 6/8. Turene er på 14 dager hver. Påmelding 6 uker før. Priser fra 1075 sv.kr. pr.tur.

Samtidig er det for oss av uvurderlig betydning å mobilisere andre enn oss sjøl til Albaniareiser. Haugevis av folk reiser år om annet på revisjonistiske Østersjøucker - vanlige arbeidere med "allment sosialistisk" syn på sakene. Hvorfor drar de ikke til

Følg med i Klassekampen (annonser) eller kontakt Vennskapssambandet Norge-Albania, Boks 8303, Hammersborg, Oslo l.

MANGE NORSKE ARBEIDERE TIL ALBANIA I ÅR! PROPAGANDER FOR SOCIALISMENS FYRTÅRN I EUROPA!

UTKAST TIL

beretning

FOR OSLO/AKERSHUS PERIODEN HØSTEN -72 TIL VÅREN -74.

INNLEDNING

Siden årsmøtet i 1972 har det kommet mange nye kamerater inn i partiet. Derfor tar vi som første punkt opp hvordan situasjonen var i O/A på denne tiden. Deretter tar vi opp de viktigste områdene av arbeidet og behandler dem under ett for hele perioden. Slik håper vi at når årsmøtet vedtar den endelige beretninga, vil alle medlemmer i O/A stå på felles grunn i synet på O/A AKP(m-l)s utvikling de siste to årene og være klare til å ta fatt på å rette opp de feilene beretninga viser. Diskusjonen om beretninga bør særlig konsentreres om utviklinga og feilene.

SITUASJONEN VED ÅRSMØTET 1972

En av hoveddiskusjonene på årsmøtet -72 dreide seg om den nye partien "et parti for vanlige folk". Den rettet seg inn mot de venstretendensene som var tydelige i partiet, særlig i arbeidsstilen. Bakgrunnen var at det i en tid hadde vært tendenser til krigskommunisme i organisasjonen, noe som igjen var et resultat av at MLG hadde utvidet virkefeltet og ikke på alle områder taklet dette like bra. Ledelsen på alle plan i partiet hadde tendens til mangelfull planlegging, de ledet til tider gjennom kommandering og "hardkjør". På grunnplanet var resultatet kortsiktig og hektisk jobbing, møtetryk, flying og usjølstendighet.

Diskusjonen rettet seg inn mot disse feilene. Målet var å skape et parti hvor også folk med lavt aktivitetsnivå kunne føle seg hjemme. Opp-
takskriteriene ble løst på, klassestandpunktet skulle være viktigere enn de teoretiske kunnskapene. Møtene måtte reduseres i antall, problemer skulle løses uten at det alltid ble sammenkalt til stort møte. Stilen på møtene måtte forandres, lange intellektuelle diskusjoner bort til fordel for møter som knytta politiske diskusjoner sammen med tiltak. For ledelsen ble "ledelse gjennom politiske diskusjoner" et nøkkelbegrep og lang-siktig planlegging -halvårsplaner - ble vanlig. Hvordan situasjonen er nå mht. disse feilene tas opp under kap. Det indre partilivet.

ENHETSPOLITIKKEN

Partidiskusjonene som ble ført forut for stiftelsen av AKP(m-l) satte "venstre"-tendensene inn i en større sammenheng og vi ble i stand til å oppsummere "venstre"-avviket som en tråd gjennom historia vår.¹⁾ Den ga seg ikke bare uttrykk i det indre partilivet, men særlig tydelig var den

1) Se partiboka, Pol.beretning om utviklingen av "venstre" i ml-beveg.

i alliansepolitikken. Utnevnelsen av SF/NKP til "taktisk hovedfiende" var ikke en tilfeldig feil, men en naturlig konsekvens av redsel for "ureine" allianser og kompromisser: "Venstre"-eksklusivitet i alliansepolitikken.

1.mai 1973

Partiets evne til å bekjempe denne feilen ble satt på første prøve i 1.mai-arbeidet 1973. Det er riktig å si at vi i hovedsak besto denne prøven. For første gang hadde Distriktstyret (DS) diplomatiske forbindelser med SF/NKP/AIK med sikte på enhet 1.mai. Det samme var tilfelle på lokalavdelingsplan. Også der var det for første gang systematisk kontakt mellom partiene. Særlig gjorde boligavdelingene et godt arbeid. Etter at DS en stund hadde underprioritert grunnplansmobilisering til fordel for diplomatiske forbindelser var det grunnorganisasjonenes raske tiltak med å sette press bak kravet om enhet på skikkelig grunnlag som sikret enheten.

Men samtidig avslørte også den ofte vanskelige diplomatiske situasjonen vakling på taktiske spørsmål. Både høyre- og "venstre"-tendenser var tydelige, alt fra "enhet for enhver pris" og "tak og pris, endelig brudd og klare linjer" var typiske reaksjoner i organisasjonen. Men alt i alt var 1.mai 1973 et gjennombrudd for enhetspolitikken vår og ble en stor politisk seier over sosialdemokratiet.

Senere enhetsaksjoner.

Senere har AKP vist at det er det eneste partiet som konsekvent går i spissen for å skape aksjonsenhet på venstresida. Ofte har våre bestrebelser blitt hemmet av SV, særlig tydelig var den høyredreiningen som enkelte toneangivende kretser i SV-ledelsen ga SVs politikk etter valget. Under kuppdagene i Chile foretrakk de å samarbeide med Samorg. i stedet for med oss, ved 10.desember-demonstrasjonen (Kissinger) klarte vi etter harde kamper bare å få med SF/SFU. Det er altså disse SV-lederne (til forskjell fra de fleste medlemmer i SV) som i dag står for partisjævnismen og sekterismen i enhetsfronten. Vi kan slå fast at AKP i stor grad har kvittet seg med den "venstre"-eksklusiviteten som ble påpekt ved landsmøte-forberedelsene, uten at vi dermed påstår at den er helt utryddet.

1.mai 1974

I skrivende stund (28/3) er det uklart om det er mulig å oppnå enhet i Oslo. Mye tyder på at det blir vanskelig. AKP går inn for et tog som i fjor, og der enheten baseres på en politikk som klart retter seg mot DNA/LO-toppens klassesamarbeid - spesielt i tariffoppgjøret. Det er til nå vare SV-ledelsens partisjævinistiske holdning og deres lefling med høyresosialdemokratiet som har hindret denne enheten. (Den endelige

beretninga vil sjølsagt ha mer om dette punktet). Også i år har vi imidlertid sett vakling på taktikken, både av høyre- og "venstre"-karakter, omtrent som i fjor. Lokallag som har dannet "enhetskomité" med SV uten å ta opp hvilken politikk det er enighet om (høyre), og andre som ikke en gang har kontaktet lokale SV-lag om enhet ("venstre") kan være yttereksempler på slike tendenser.

Likevel er det riktig at både DS og partilaga nå har et vesentlig høyere nivå i sitt enhetsarbeid, og i perioden er hele organisasjonen blitt skolert i revolusjonær taktikk. Partiets generallinje for enhetsarbeidet har befestet seg. Vi har nå en bedre forståelse for at riktig aksjonsenhet og bygging av enhetsfronten er en strategisk nødvendighet som springer ut av hele arbeiderklassens behov, og ikke først og fremst er en "AKP-taktikk" overfor SV. Parolen "Enhet på klassekampens grunn" markerer retningslina for de revolusjonære kompromissene vi inngår for å oppnå aksjonsenhet. Utgangspunktet er massenes behov og krav, og målet er å forene alle som lar seg forene, stadig å høyne klassebevisstheten og kampevnen i arbeiderklassen, og slik vise den revolusjonære veien fram mot proletariatets diktatur.

Forståelsen for forholdet mellom enhet og kamp i enhetsfronten har økt. Vi må både slåss for enhet og samtidig kritisere feilene hos revolusjonister, reformister og andre. Prinsipplos enhet er ingen virkelig enhet, og bare gjennom kamp utvikler og befestet vi enheten. At vi kjemper mot feil i f.eks. SV betyr ikke at vi notarbeider enhet. Tvert imot er dette kamp for større og mer vidtrekkende aksjonsenhet.

De fåtallige utslagene vi har sett av høyrefeil ("ingen kamp, prinsipplos enhet") og venstrefeil ("bare kamp, ingen enhet") forhindrer ikke at vi konkluderer at distriktspartiets nivå jevnt over er adskillig høyere enn før på forståelsen av riktig enhetspolitikk.

STORTINGSVALGET 1973

Valgresultatet i O/A målt i stemmer må vi karakterisere som dårlig. Årsakene til dette var flere:

- Feil i propagandaopplegget. Vi hadde en riktig linje som la hovedvekt på massespredning. Men etterpå er det tydelig at betydningen av propaganda og agitasjon overfor de nærmeste var undervurdert. Det faktum at vi hadde 3 tusen færre stemmer i valget enn folk i RAF året før, skulle illustrere dette.
- I valgarbeidet var høyrefeilene mer dominerende enn "venstre". Vi overdrev SVs progressive trekk og avslørte ikke grundig nok SVs fundamentale reformistiske og parlamentariske karakter. Samtidig var vi ikke flinke nok til å få fram vår egen politikk og å propagandere

kommunisters og sosialisters rolle på Tinget. Når vi i tillegg undervurderte folks parlamentariske illusjoner ble vi for sent oppmerksomme på at det ville bli "taktisk" stemmegivning til fordel for SV. For mange i arbeiderklassen sto det som et valg mellom to mer eller mindre progressive partier, ikke mellom et reformistisk og et revolusjonært.

Likevel står fremdeles den helhetlige oppsummeringa av valget: vi markerte det nystiftede partiet og vår politikk overfor folk som aldri hadde vært i kontakt med oss før, vi knyttet mange nye sympatisører til partiet og høstet erfaringer i propaganda- og agitasjonsarbeid.

ARBEIDET I ARBEIDERKLASSEN OG FAGBEVEGELSEN

Når det gjelder arbeidet i fagbevegelsen og i arbeiderklassen er det særlig på ett område vi har hatt framgang: i klubber og foreninger. I løpet av perioden har vi fått langt flere tillitsmenn/kvinner enn for 2 år siden. Vårt arbeid i fagbevegelsen har ikke lenger preg av "resolusjonskvern" og demonstrasjonspolitik, som var barnesykdommer tidligere. Våre tillitsmenn/kvinner viser at O/A begynner å få en stamme av dyktige fagforeningskader som respekteres og har tillit. Vår faglige styrke og innflytelse er nå stadig voksende. Men, det er verdt å merke seg at et godt fagforeningsarbeid ofte er et resultat av "spesialisters" arbeid og ikke av hele avdelinga og styrets kollektive innsats. Skal de faglige/bedriftsavdelingene våre gå videre framover er det absolutt nødvendig at alle trekkes med i dette arbeidet.

På den andre sida er det trekk som tyder på at avdelinger ofte ensidig konsentrerer sin eksterne aktivitet om arbeidet i fagbevegelsen. Det som først og fremst lider under dette er den kommunistiske propagandaen på jobben. I alt for liten grad diskuterer våre medlemmer jevnlig politiske og ideologiske spørsmål med arbeidskameratene. KK selges lite på arbeidsplassene. Dette er en viktig årsak til at disse avdelingene rekrutterer for lite. En annen er at man fortsatt rekrutterer hovedsaklig gjennom sirkler, i stedet for å ta opp kandidatmedlemmer på basis av klassestandpunkt og allment sammenfall med partiets generallinje. En tredje årsak er at man mange steder har tatt for lett på å opprette arbeiderlag av Rød Ungdom og dermed har forskuslet den muligheten som ligger i at unge arbeidere ofte er lettere å rekruttere enn eldre. Allment sett rekrutterer O/A bra innenfor arbeiderklassen, men relativt sett for få blant industriproletariatet og lavere funksjonærer.

I vårt distrikt er det fortsatt sosialdemokratene og deres ideologi som er dominerende i fagbevegelsen og i arbeiderklassen. Den lange tradisjonen med å passivisere medlemsdemokratiet i fagforeningene er frem-

delos rådende og en av hovedårsakene til sosialdemokratenes hegemoni i arbeiderklassen. En hovedoppgave i vår faglige politikk må være å aktivisere grunnplanet, trekke med hele medlemsmassen i fagforeninger og klubber. Dette er blitt gjort på enkelte arbeidsplasser, men som helhet betraktet har ikke distriktet gjort avgjørende gjennombrudd på dette.

Både DNA og NKP er bærere av den farlige (syndikalistiske?) tendens å gjøre fagbevegelsen til arbeiderklassens mest ledende organisasjon. For oss er det proletariske partiet klassens høyeste organ. Det vil være farlig for oss og for revolusjonen om vi ensidig baserer oss på fagforeningene. Riktig forstått betyr ikke dette at vi nå legger for stor vekt på fagbevegelsen, men at det er det kommunistiske arbeidet utenom (de relativt sjeldne) fagforeningsmøtene som må styrkes vesentlig.

Oppsummeringsvis kan dette sies i 3 punkter:

1) Partiet må settes i ledelsen i det faglige arbeidet - særlig må stedslagas arbeid forbedres her. 2) Vi må aktivisere grunnplanet i fagbevegelsen, og 3) Vi må forbedre kommunistisk arbeid og propaganda på jobben.

Når det gjelder vårt enhetsarbeid innenfor fagbevegelsen er situasjonen som for enhetsarbeidet allment: jevn nivåhøyning. Et positivt trekk å merke seg er at vi har hatt framgang med å få fagbevegelsen til å ta opp en rekke progressive saker utenom de rent faglige (Tredal; f. eks.) Vår korrekte enhetslinje her er et viktig bidrag til å frigjøre fagbevegelsens krefter fra sosialdemokratenes klamme grep og gjøre fagbevegelsen til en skikkelig kamporganisasjon.

Hele O/A AKPs proletariske innretning er styrka i løpet av perioden, men er fortsatt ikke høy nok. Det er gjennomført flere diskusjoner om arbeiderklassens ledende rolle. Medlemmer, avdelingstyrer og DS er årvåkne mht. å sette arbeidere i ledelsen på alle plan. Men streiken ved Holmenkollbanen viste store svakheter i O/As beredskap i situasjoner der arbeiderklassen er i kamp og trenger støtte:

- DS kom alt for seint i gang med å mobilisere organisasjonen til støttearbeid.
 - Bare et fåtall av O/As medlemmer deltok aktivt i støttearbeidet.
 - Ofte var det svært liten forståelse for hva streiken egentlig betydde. Et medlem av et avdelingstyre argumenterte mot at avdelinga skulle drive støttearbeid med den begrunnelse at dette ikke var boligavdelingens arbeidsfelt.
- Støttearbeidet viste at det var stygge feil i vår politiske og praktiske beredskap i slike situasjoner. Først framimot slutten av streiken kom vi i gang med vårt opplegg for økonomisk støtte og opinionspress.

for HKB-arbeidernes sak. De feil som kom fram under streiken må raskt korrigeres gjennom at alle avdelinger gjennomfører diskusjoner og lager seg en beredskapsplan for slike situasjoner.

I tida framover er det følgende ting vi må konsentrere oss om:

- Diskusjoner i hele organisasjonen av det faglig-politiske manifestet som snart foreligger med sikte på å heve organisasjonens nivå.
- Omfattende faglig skolering gjennom ME-skolens faglige kurser.
- Vi må sørge for at hele partiet er i politisk og praktisk beredskap i tilfelle streik og andre kamp-situasjoner.
- Den kommunistiske propagandaen på jobben må styrkes.
- Rekruttering av arbeidere.

(punktene er ikke prioriterte)

Boliglaga.

Boligavdelingene har i perioden vært i relativt stabil framgang, og de har økt i antall. Størstedelen av distriktet har nå lag som stadig blir bedre i stand til å "dekke" sine respektive områder. Likevel har vi ikke på noen måte den "endelige" eller "riktige" organisasjonsform for disse laga, og det er fremdeles noen "hvite flekker" på kartet.

Omorganiseringa våren -72 og parolen om å rette blikket mot arbeiderklassen skapte en del problemer for boligavdelingenes arbeid, problemer som de til dels sliter med ennå. For det første ble de (og blir de stadig) tappet for kader til bedriftslag, slik at gjennomtrekken vanskeliggjør planlegging og arbeid. For det andre oppsto uklarhet mht. hva som var disse lagas arbeidsområde og hovedoppgave, og hvordan de skulle tilpasse parolen om å "vende blikket mot arbeiderklassen (utdelinger på bedrifter i området? bomiljøjobbing?) DS' planlegging er ennå mangelfull når det gjelder konkretiseringen av partiets generelle planer for boliglaga.

Mange lag har nå relativt godt grep på boligkampen i området, noen har sogar tendenser til ensidig å prioritere arbeid i borettslag o.l. Andre er kommet kort med å gro røtter i lokalsamfunnets organisasjoner og å komme ut i kamp i det hele. Hovedkonklusjonen er likevel at de fleste er på god vei til å bli en ledende politisk kraft for sitt distrikt og dets kamper.

Akershus.

Organiseringa av partiets arbeid i Akershus er under vurdering. For de tettest befolkede områdene nærmest Oslo er situasjonen omtrent som for boliglaga ellers, mens DS har hatt store vansker med å gjøre noe for jordbruksdistriktene. På dette området kreves særlige tiltak. Det har vært eks-

perimentert med Akershus som en egen "krets", ut fra de særegne forholdene (eget fylke, geografiske avstander, egne problemer, osv), men heller ikke den løsninga synes ideell.

Partiets arbeid i fylket er trass i vanskene nå kommet opp på et ulike mye høyere nivå enn f.eks. ved partistiftelsen. Organisasjonen er bygd ut på mange steder der vi før ikke hadde noe arbeid i det hele. Valgkampen ga en kraftig stimulans for utarbeiding av egen politikk for fylket. Dette arbeidet trenger nå å videreføres.

ARBEIDET I FRONTORGANISASJONENE

Vårt arbeid i frontorganisasjonene har vært av vekslende kvalitet i perioden, og det har variert fra front til front. Samtidig er det riktig å si at vi utgjør de bærende elementene i de aller fleste frontene der vi deltar, både politisk og praktisk. Uten vårt arbeid ville ikke disse frontene vært det de er i dag. Samtidig må vi også ta ansvaret for utviklinga i de frontene som ikke har hatt tilfredstillende framgang (eks. Kulturfronten).

Allment har det i det siste vært en tendens til å prioritere frontarbeidet for lavt. Særlig har dette gjort seg gjeldende i partiavdelingene, der det til og med har vært treghet i å ta grep om en så viktig front som Kvinnefronten lokalt. En annen foruroligende tendens er sviktende forståelse for den proletariske internasjonalismen, noe som har gitt seg utslag i for lav prioritering av det internasjonale solidaritetsarbeidet og svakt frammøte på enkelte arrangementer.

I noen av frontene har vårt arbeid hatt sekteriske drag, særlig av typen å ikke aktivisere andre enn våre egne til arbeid i fronten. Derimot er det få tilfelle av politisk sekterisme, og vårt enhetsarbeid har vært korrekt i hovedsak hva dette angår. På den andre sida har vi noen eksempler på høyretendenser i form av å drukne vår politikk i frontens, ikke stå fram som m-l-ere, unnlate å føre politisk kamp i fronten. Dette er varianter av "bare enhet, ingen kamp"-feilene som vi har påpekt.

DET INDRE PARTILIVET

Krigskommunismen har det siste året vært lite framtrædende i O/A. Planleggingen har blitt mye bedre, og uventa "hardkjør" hører til sjeldenhetene. Legaliteten i organisasjonens organer på alle plan er bedre. DS har tilstrebet en ledelse gjennom politiske diskusjoner. Også i grunnorganisasjonene er arbeidet mindre prega av krigskommunisme. Dette variere sjølsagt fra sted til sted, men stort sett er møtepresset blitt mindre, planleggingen bedre også lokalt. Grepet om partiets økonomi er blitt mye bedre det siste året.

Derimot er forandringen i møtestilen ikke tilstrekkelig. Fremdeles er for mange avdelingsmøter belemret med lange, intellektuelle diskusjoner. Vi

har her mye å rette på. Avdelingsstyrene bør se det som en viktig oppgave, og vi oppfordrer styrene til å gjøre undersøkelser i avdelinga om hvordan medlemmene ønsker møtene, særlig med de kameratene som "faller ut" i diskusjonene for øye, og med det siktepunkt å utvikle samholdet og kameratskapet i laget.

Det er viktig å merke seg overslag som er oppstått i forbindelse med kampen mot krigskommunismen. Det har hendt at enkelte har brukt "parti for vanlige folk" som dekke for passivitet og liberalisme. "Vi skal være som folk flest, derfor kan jeg ikke ha mer enn en dag opptatt i uka." Hovedsaken er at AKP skal romme folk med forskjellig aktivitetsnivå, alle skal ikke gjøre like mye eller like lite.

En viktig del av kampen mot krigskommunismen retta seg mot usjølstendighet. Vi kan ikke til dette årsmøtet si at denne feilen er korrigerert. Men dette kan ikke sees på som tilbakegang. To forhold har påvirket dette:

1) Mange nye medlemmer har kommet inn i partiet. Disse har sjølsagt ikke samme erfaring og skolering. Dette, sammen med at skoleringsvirksomheten har ligget nede en lang stund og at de politiske diskusjonene på avdelingsmøtene enkelte steder ikke har vært så gode som ønskelig, har ført til at nivåforskjellen er større enn før. Dette er en naturlig konsekvens av rekruttering og framgang. Men likevel må problemet løses, og ME-skolen ble satt i verk nettopp for å bøte på disse feilene. Når denne studievirksomheten sprer seg i avdelingene og blir en institusjon er det trolig at vi har fått en kontinuerlig løsning på dette problemet. Hva angår å trekke de nye medlemmene med i partiets praksis, gi dem oppgaver og fostre dem på denne måten, er dette avhengig av sterke og sjølstendige avdelingstyrer.

2) Omorganiseringa i fjor vår brakte mange ferske kamerater i ledelsen for partiavdelingene. Fostringen av disse nye kameratene har lenge vært et nøkkelspørsmål. Det har vært gjort for lite med dette og vi skal peke på et par årsaker: Stort sprang mellom det stadig økende antallet partiavdelinger og DSs kapasitet. Det må nye metoder for ledelse til, i en viss grad er det snakk om å ta i bruk gamle, gode. Det neste DS må prioritere dyktige kamerater til organisasjonsarbeid, kamerater som ikke hemmes av tusen andre oppgaver. Og DS' kontakt med grunnorganisasjonene må styrkes betraktelig.

Sikkerheten.

Den sterkt voksende organisasjonen har etterhvert ført til sikkerhetsmessige problemer som krever tiltak. Bl.a. representerer de store formannskonferansene og partiskolemøtene sikkerhetsfarer som må korrigeres. Med enkelte hederlige unntak har imidlertid partiavdelingenes sikkerhetslinje blitt svekket i perioden. Mange tilfelle av slurv og skjødesløshet har forekommet, nye medlemmer er til dels ikke blitt satt skikkelig inn i hvorfor vi har vår sikkerhetspolitikk, og den almenne forståelsen av at et kommunistisk parti har plikt og ansvar til å beskytte kaderen er dalende. Dette er feil som kan observeres på alle plan, fra DS til stedsлага. Klare linjer på skillet mellom ekstern og intern virksomhet, på bruk av

telefon, dekknavn, osv. er korrigeringsstiltak som straks bør settes inn, og stadig skjerpet årvåkenhet kameratene imellom for å beskytte partiet er påkrevet.

Dette betyr ikke at vi skal "grave oss ned". Den gamle regelen om at "et godt massearbeid er det beste sikkerhetsarbeid" har fortsatt sin gyldighet. Vi skal stå fram som kommunister, men samtidig beskytte partiets organisasjon, ledere, dokumenter, mm.

Hvordan står høyre- og "venstre"-tendensene?

Både høyre- og "venstre"-avvik er tydelige i partiet. Vi er nå i større grad i stand til å skjelve de to tendensene fra hverandre og sette dem opp mot ei korrekt linje. Dette er antagelig et resultat av at både ledelsen og medlemmene i O/A - særlig i løpet av det siste året - står stødigere på partiets generallinje. Gjennom et utall av taktiske situasjoner i forbindelse med demonstrasjoner og andre aksjoner og enhetsopplegg har vi lært mye om kommunistisk taktikk. Og gjennom den ideologiske kampen mellom oss og SV er også partiets strategiske målsettinger og forskjellen mellom reformistisk og revolusjonær linje kommet tydeligere fram. Det er altså fordi vi ser partiets generallinje bedre at også feilene trer tydeligere fram.

Høyre:

Det er allerede oppsummert høyrefeil i forbindelse med valget. Det samme gjelder 1.mai. Vi kan ta et annet svært tydelig eksempel, Camara-aksjonen. Mange medlemmer mente vi burde gi vår ubetingede støtte til denne aksjonen. De var ikke i stand til å se Camara-aksjonens reaksjonære trekk, dens funksjon som avleder for kritikken mot USA-imperialismen. Dessuten var det mange som ikke avslørte hvordan opportunistene brukte denne aksjonen til å spre sin linje med "fredelig overgang til sosialismen". Vi tror ikke "manglende kunnskaper" om hva Camara-aksjonen sto for kan bortforklare disse reaksjonene. En annen og viktig sak var hvorledes enkelte av medlemmene reagerte på SKs linje. Partikontoret hadde på denne tida flere henvendelser fra stedslag som hadde vedtak på at SKs linje var feilaktig ut fra hvilke opplysninger de hadde lest i Dagbladet. Dette vitner om svak forståelse for dem demokratiske sentralismen. Før slike vedtak fattes må grundige undersøkelser foretas, og vedtak må ikke komme som verilte beslutninger basert på avisenes omtale av f.eks. SKs linje i ei sak.

Venstre:

Vi har allerede nevnt enkeltpersoners reaksjoner på 1.mai. Ikke alle er like befestet på den riktige alliansepolitikken.

Men det viktigste ved venstreavviket er å se det i sammenheng med den pågående kampen mot ultra-"venstre"-gruppene. Det er flere av avdelingene som har medlemmer fra disse gruppene i distriktet, blant sympatisører er det ultra-"venstre"-tendenser, noen steder har noen få personer gått ut av partiet pga. slike ideer. Og i denne forbindelse er det viktig å legge

merke til at ikke alle våre medlemmer er like aktive og frampå i kampen mot ultra-"venstre", noe som grunner seg i usikkerhet på mye av deres kritikk av AKP. Og er det ikke ennå slik at vi har den feilaktige ideen at "venstre"-feil er mer "hederlige" enn høyrefeil? ;

Heller ikke partiets sekterisme er nedkjempa. Noen avdelinger har for liten kontakt med massene på det området de jobber eller bor. I ly av kampen mot noen feil vil det ofte vokse fram andre, motsatte feil. Liberalisme kan spire under kamp mot krigskommunisme. Og bak holdninger som "vi bør ikke stå på kravet om likeverd 1.mai" skjuler det seg ofte venstre-eksklusive grunnholdninger som "vi er så små, ei lita utgruppe i forhold til SV". Årsaken til dårlig kommunistisk arbeid på jobben, dårlig salg av Klassekampen osv. er ikke sjelden "venstre"-tenking som "massene griper ikke vår avanserte politikk." Kampen mot sekterisme må sjølsagt fortsette.

Sammenfatning:

AKPs kommunistiske hovedlinje har befesta seg. Vi har i den siste tida blitt mye dyktigere i å kombinere enhetsbestrebelsene og nødvendige allianser med aktiv ideologisk og politisk kamp mot opportunistene. Men:

- høyrefaren er blitt tydeligere siden stiftelseslandsmøtet.
- vi kan særlig se høyreavvik i forbindelse med taktiske situasjoner.
- venstreavviket er også blitt tydeligere i løpet av den siste tida, men det er ikke lenger en generell feil slik som ved stiftelseslandsmøtet.
- vi vet ikke om noe tilfelle av medlemmer som er gått over til SV, men derimot om at dette er skjedd til ultra-"venstre"-gruppene.

Den demokratiske sentralismen.

Den demokratiske sentralismen praktiseres i organisasjonen, og de fleste medlemmene har en riktig forståelse av at den er nødvendig for et parti som vil føre effektiv klassekamp, at den gir den mest demokratiske organisasjonen og at brudd på den demokratiske sentralismen oftest skyldes småborgerslige, individualistiske ideer som et proletarisk parti må bekjempe.

Men tillempinga av den demokratiske sentralismen er ikke feilfri i O/A. Noen kamerater ser på den som "et nødvendig onde", ikke som arbeiderklassens mest avanserte og demokratiske organisasjonsprinsipp, og derfor en positiv sak. Ultrademokrati forekommer, f.eks. når en ikke fatter klare vedtak på møtene, eller når medlemmene oppfatter klare vedtak som bare "rådgivende", slik at de kjører individuelle linjer. Mange styrer er for slappe med kontrollen av at medlemmenes vedtak virkelig gjennomføres. Stundom slurves det med fraksjonering, slik at medlemmene ikke settes i stand til å føre enhetlig kamp. Slike feil finnes på alle plan i distriktpartiet, DS innbefattet.

En foreløpig konklusjon er at sentralismen nå må styrkes. Begrunnelsen er at sentralismen (styrer, ledende organer) fortsatt er for svak til å sikre at demokratiet fungerer godt nok.